

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

har et Par Rideheste, ja, saa er de ogsaa ansat til en skattemæssig Værdi, og de skal have et betydeligt Statstilskud. Jeg vil tro, at man ved nærmere Overvejelse fra Venstres Side vil erkende, at det vist var en Fejltagelse med en saadan Fordeling.

Den anden Halvdel skal fordeles efter Mælkemængde, leveret i Aarene 1934—35 og 1935—36, og det betyder jo, og skal betyde, at der herigennem skal ske en Produktionsbegrænsning. Men naar man nu er klar over, at den Udvidelse, der eventuelt kan blive en Følge af de meget højere Priser, ikke kan dreje sig om saa forfærdelig mange Procent, og at de for disse Procents Vedkommende faar den samme Pris, som de ellers vilde faa, medens de for hele denne store Mængde, der svarer til den tidligere Produktion, kan faa den højere Pris, saa vil den Produktionsbegrænsning, man vil faa gennem den Fordeling, der her er Tale om, sikkert ikke betyde det fjerneste.

Endelig har Venstre glemt Konsekvensen over for Landarbejderne. Det er indlysende, at gennemfører man en saadan omfattende planøkonomisk Foranstaltning, som er Tale om, en saa storstilet Støtte til Landbruget, saa at det opnaar saadanne Priser for den største og vigtigste Produktion, saa maa Konsekvensen være, at Landarbejderne ogsaa sikres deres Fortjeneste. Men det er sikkert ogsaa en fuldkommen Forglemmelse fra det ærede Medlems Side, for hvis man vil læse i Betænkningen, hvad Venstre har skrevet, vil man finde udtalt følgende — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til at citere et Par Linier: „I Betragtning heraf er en fortsat Opretholdelse af Landbrugets Raavareproduktion og dennes Omsætning uafviselig nødvendig for hele Samfundet, og i Traad hermed maa de ved dette Erhverv beskæftigede have Krav paa rimelige Betalingsvilkår for deres Arbejde paa lige Fod med de øvrige Erhvervsudøvere.“ Der staar udtrykkeligt: de, der er beskæftigede ved dette Erhverv, og det maa naturligvis være Meningen, at der ikke alene garanteres de selvstændige Landbrug en saadan Fortjeneste, men at man tager Konsekvensen og tager Landarbejderne med. Denne Konsekvens maa Udtalelsen i Betænkningen naturligvis have.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der anbefalede de konservatives Ændringsforslag, men gik imod Forslaget om Svineregulering, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg forstaar ikke, hvorfor man nu gaar imod Svinereguleringsloven.

Man har tidligere stemt for denne Lov. Hvad indeholder da denne Lov i Aar, som har gjort, at de Konservative ikke mere kan stemme for den, eller hvad mangler der i den, som gør, at man nu har faaet et andet Standpunkt? Jeg kan i alt Fald ikke forstaa en saadan Stilling; jeg synes, den trænger til en lidt nærmere Forklaring. Naar man kunde stemme for Forslaget i Fjor, skulde man mene, det ogsaa var rimeligt og rigtigt at stemme for det i Aar.

Det ærede Medlem udtalte, at efter hans Opfattelse, var Landbrugets Produktions- og Afsætningsforhold det vigtigste for Landbruget, og det er naturligvis rigtigt. Der er ingen, der har fremhævet det stærkere end jeg. Naar jeg har udtalt, at man i den kommende Tid sikkert blev nødt til at beskæftige sig med Landbrugets Gælds- og Renteforhold, er det, fordi jeg, som jeg gjorde gældende forleden, har vanskeligt ved at se, at Landbrugets Produktions- og Afsætningsforhold vil bedre sig i den kommende Tid, saaledes at der bliver Mulighed for Landbruget for at forrente de mægtige Kapitaler, som man har forpligtet sig til at forrente. Hvis det ærede Medlem paa nogen Maade kan anvisé Udveje for Landbrugets Produktions- og Afsætningsforhold, saaledes at Landbruget kan forrente den Gæld, der hviler paa det, vil jeg være ham meget taknemmelig, for jeg ser meget vel, at naar man skal ind paa Problemet om Landbrugets Rente- og Gældsforhold, bliver det meget vanskeligt at gennemføre noget, saa det er ikke med nogen særlig Lyst, man giver sig i Kast med denne Opgave; men jeg mener, at hvis ikke Landbrugets Forhold bedres paa anden Maade, bliver Regeringen og Rigsdagen nødt til det, fordi det vil være i alles Interesse.

De Konservatives Ændringsforslag gaar først og fremmest ud paa, at man skal blande Smør i Margarinen. Jeg skal hertil ganske kort sige, at jeg finder det meget urigtigt at tvinge den fattigste Del af Befolkningen til at spise Smør, naar den ikke har Raad til det. Der findes næppe nogen Fødevarer, som i højere Grad end Margarinen kan siges fortrinsvis at anvendes i de fattige Hjem i By og paa Land. Der er ingen velhavende Mennesker, som spiser Margarine; det er den almindelige Befolkning i By og paa Land, der spiser Margarine, og for hvem man nu her vil fordyre dette Forbrug til Fordel for det samlede Landbrug.

Det ærede Medlem sluttede sin Anbefaling af dette Paabud om at blande Smør i Margarinen med at sige, at han vilde